1. α) *Η πραγματική ζωή κρύβει χαρά, αγάπη, στόχους, όνειρα, έρωτα, αλλά και πόνο, απογοήτευση, πίκρες, αγώνα .... αν λείπουν όλα αυτά τα συναισθήματα και οι ανατροπές, αν χαθεί η καρδιά και η ψυχή, η ελευθερία, ο αυθορμητισμός και η βούληση, τότε χάνεται το νόημα της ζωής και η ευτυχία... Ή μήπως όχι; Σε ποιες σκέψεις σε οδήγησε ο «δωρητής»; Μπορεί κατά τη γνώμη σου να υπάρξει ιδανική ζωή;*

Το βιβλίο «Ο Δωρητής» μου δημιούργησε πολλά και ανάμεικτα συναισθήματα. Αρχικά, το γεγονός ότι οι ήρωες του βιβλίου δεν είχαν την ελευθερία να κάνουν ό,τι θέλουν μου προξένησε θλίψη, επειδή τα παιδιά μεγάλωναν σύμφωνα με κάποιους αυστηρούς κανόνες και στερούνταν την ευτυχία της παιδικής τους ηλικίας. Ακόμα, μου δημιούργησε συναισθήματα λύπης το γεγονός ότι ο ήρωας του βιβλίου, ζει σε έναν κόσμο με πολλούς περιορισμούς και απαγορεύσεις. Έτσι, κανένας στην κοινωνία όπου ζει ο ήρωας, δεν μπορεί να γευτεί μια ζωή γεμάτη χαρά, ευτυχία και αυτονομία. Επιπρόσθετα, μου προξένησε λύπη το γεγονός ότι οι άνθρωποι δεν διάλεγαν ελεύθερα το επάγγελμά τους, αλλά κάποιοι άλλοι αποφάσιζαν γι΄ αυτούς. Αυτοί οι άνθρωποι που ήταν αρμόδιοι για το επάγγελμα του καθενός στην ουσία προσπαθούσαν να δημιουργήσουν την ιδανική ζωή για κάθε άνθρωπο. Γενικότερα, το γεγονός ότι οι Πρεσβύτεροι αποφάσιζαν για τα πάντα και επέλεγαν τι θα μάθει ο κάθε άνθρωπος ώστε να διατηρηθεί η «τάξη» στην κοινωνία, μου δημιούργησε συναισθήματα θυμού και οργής. Συμπερασματικά, λοιπόν, κατά την γνώμη μου, όσο και να προσπαθεί κάποιος να δημιουργήσει την ιδανική ζωή ή να προσπαθήσει να κάνει τις κατάλληλες επιλογές για να έχει την ιδανική ζωή, θα αποτύχει. Γιατί η ζωή είναι πάντα γεμάτη απρόβλεπτα γεγονότα και ποτέ δεν μπορείς να μαντέψεις τι θα συμβεί στη συνέχεια.

β) *Αν είχες τη δυνατότητα να «φτιάξεις» εσύ έναν ιδανικό κόσμο, πώς θα ήταν αυτός;*

Ο ιδανικός κόσμος για μένα θα ήταν πρώτα από όλα ένας κόσμος στον οποίο κάθε άνθρωπος θα μπορούσε να διαμορφώσει τη ζωή του έτσι όπως επιθυμεί ο ίδιος. Ακόμα, σε αυτόν τον κόσμο ο άνθρωπος θα μπορούσε να κάνει ελεύθερα τις επιλογές του, χωρίς να περιορίζεται από κάποιους κανόνες. Επιπλέον, σ αυτόν τον κόσμο ο άνθρωπος θα είναι ελεύθερος να νιώσει, να «γευτεί» όλα τα συναισθήματα και κάθε ένα άτομο θα είναι αυτόνομο, ανεξάρτητο και ελεύθερο. Ο άνθρωπος θα είναι ελεύθερος να αναπτύξει την προσωπικότητά του, έτσι όπως

επιθυμεί εκείνος και όχι έτσι όπως θέλουν κάποιοι άλλοι «ανώτεροί» του. Τέλος, σε αυτόν τον κόσμο δεν θα υπάρχει το αίσθημα του φόβου και της ανασφάλειας, θα κυριαρχεί η ελεύθερη βούληση, η αυτοδιάθεση και η απεριόριστη γνώση!

2. α) *Αν ήσουν εσύ ο Δωρητής Μνήμης ποια συναισθήματα και ποιες εμπειρίες θα διάλεγες να μεταδώσεις σ' έναν άνθρωπο που δεν έχει βιώσει ποτέ κανένα συναίσθημα;*

Αν ήμουν ο Δωρητής θα μετέδιδα σε έναν άνθρωπο, που δεν έχει βιώσει κανένα συναίσθημα, τα πιο ωραία και ευχάριστα συναισθήματα. Ύστερα θα του έδινα την επιλογή να εξερευνήσει ο ίδιος τα υπόλοιπα συναισθήματα που υπάρχουν, κυρίως αυτά που δεν είναι και τόσο ευχάριστα. Έπειτα θα του μετέδιδα τις πιο καλές εμπειρίες που μπορεί κάποιος να βιώσει και στη συνέχεια θα του μετέδιδα όλες τις δυσάρεστες εμπειρίες. Έτσι, θα είναι σε θέση να εκτιμήσει τις κάθε είδους εμπειρίες και τα συναισθήματα. Το ίδιο θα έκανα και με όλους τους ανθρώπους της γης, έτσι ώστε να εξαλειφθεί η διχόνοια και ο πόλεμος και να δημιουργηθεί ένας κόσμος ιδανικός, γεμάτος χαρά και γαλήνη.

β) *Ποιο ρόλο παίζουν οι αναμνήσεις στη δική σου ζωή; Γιατί είναι πολύτιμες; Ακόμα κι αν αυτές είναι δυσάρεστες, γιατί είναι τόσο σημαντικές;*

Οι αναμνήσεις στη ζωή του καθενός έχουν μια ξεχωριστή θέση. Με οδηγό τις αναμνήσεις μας μπορούμε και αποφεύγουμε λάθη του παρελθόντος. Είναι πολύ σημαντικές, καθώς με αυτές θυμόμαστε άτομα που δεν είναι πια κοντά μας. Οι αναμνήσεις είναι ο τρόπος με τον οποίο θυμόμαστε τα αξιοσημείωτα γεγονότα του παρελθόντος, καθώς και την ιστορία των λαών. Οι αναμνήσεις είναι πολύ σημαντικές εφόσον είναι μοναδικές και διαφορετικές για κάθε άνθρωπο. Είναι το κίνητρο το οποίο μας κάνει να θέλουμε να πετύχουμε κάτι σημαντικό, γιατί δεν θέλουμε να βρεθούμε σε μία δύσκολη κατάσταση, όπως κάποια στιγμή στο παρελθόν. Έτσι, κατά την γνώμη μου, οι αναμνήσεις είναι κάτι πολύ σημαντικό στη ζωή του καθενός καθώς μας βοηθούν να ξεπεράσουμε δύσκολες καταστάσεις.

3. *Αποτύπωσε τον σχολιασμό και τη σκέψη σου με αφορμή τις σελίδες του βιβλίου:*

- *Η* Επιτροπή των Πρεσβυτέρων *ρυθμίζει κάθε πτυχή της ανθρώπινης ύπαρξης, παρακολουθεί και ελέγχει τα πάντα (*Big Brother*), χάνεται κάθε ελευθερία και κατευθύνεται η ανθρώπινη βούληση και δράση. Η θέση κάθε ανθρώπου στην «*ιδανική*» κοινότητα είναι αυστηρά καθορισμένη, ώστε να ωφελείται ο ίδιος αλλά και ο κοινωνικός του περίγυρος.*
- *Αντίθετα, στη σελ. 155 αναφέρει: «*κατάλαβε τη χαρά της ατομικότητας, του να είσαι ξεχωριστός, ιδιαίτερος και υπερήφανος*…».*

Επομένως, το ενδεχόμενο μιας ισοπέδωσης και ομοιομορφίας, ειδικά στη σημερινή εποχή, ποιους κινδύνους εγκυμονεί; Πώς μπορούμε να αντισταθούμε; Ειδικότερα οι νέοι άνθρωποι πώς μπορούν να αντιστέκονται στη μαζοποίηση και να διαφυλάσσουν την προσωπικότητά τους;

Αυτά τα δύο αποσπάσματα του βιβλίου μου δημιούργησαν σκέψεις και συναισθήματα που είναι τελείως αντίθετα μεταξύ τους. Αρχικά, στο πρώτο απόσπασμα φαίνεται ο έλεγχος και η αυστηρότητα που υπάρχει στην κοινωνία, όπου διαδραματίζεται η πλοκή του βιβλίου. Ακόμα φαίνεται το γεγονός ότι μια επιτροπή ελέγχει και παρακολουθεί κάθε σου κίνηση προκειμένου να έχεις την ιδανική ζωή, πράγμα που είναι αντίθετο στις ιδέες της ελευθερίας και της αυτονομίας. Αντίθετα, στο δεύτερο απόσπασμα του βιβλίου, φαίνεται χαρακτηριστικά η αξία και η χαρά του να είσαι μοναδικός, ιδιαίτερος και ξεχωριστός. Επιπρόσθετα, το ενδεχόμενο μιας ισοπέδωσης και ομοιομορφίας της κοινωνίας εγκυμονεί πολλούς κινδύνους.

Πρωταρχικά, το γεγονός ότι όλοι οι άνθρωποι θα είναι ίδιοι, ουσιαστικά αναιρεί την έννοια της μοναδικότητας, της διαφορετικότητας και γενικότερα της ποικιλομορφίας της καθημερινότητας. Εάν, λοιπόν, ήμασταν όλοι όμοιοι δεν θα υπήρχε λόγος να ζούμε, καθώς η ζωή μας δεν θα είχε απολύτως κανένα ενδιαφέρον. Επιπλέον, οι νέοι είναι αυτοί οι οποίοι είναι περισσότερο ευάλωτοι στο φαινόμενο της μαζοποίησης καθώς δεν έχουν ακόμη ολοκληρωμένη προσωπικότητα και επηρεάζονται εύκολα. Επομένως, μπορούμε να προστατέψουμε τους νέους από αυτόν τον κίνδυνο, μέσω της υπενθύμισης ότι ο καθένας μας είναι μοναδικός και ξεχωριστός. Έτσι, αν όλα πάνε καλά, κάθε νέος θα έχει έναν ξεχωριστό χαρακτήρα και δεν θα ελλοχεύει ποτέ ο κίνδυνος ισοπέδωσης της κοινωνίας.